

micul atelier

König Frigyes

Compoziția

micul atelier

König Frigyes

Compoziția

Compoziția: un mereu nou început	5
Cuvânt introductiv	7
De la haos la ordine	10
Compoziții cu corpuri regulate	24
Compoziții realizate din memorie	35
Experiment în realizarea unor compoziții clasice	40
Compoziții inspirate din natură	46
Compoziții geometrice	51
Compoziții cu forme naturale spontane	58
Compoziții cu fizionomii	68
Linii de forță compoziționale	75
Imagini cu forme inedite	86
Compoziții arhitecturale	89
Analiza unor opere	94
Despre secțiunea de aur	98
Despre autor	100
Mic lexicon	101

Compoziția: un mereu nou început

Respect pentru oameni și cărți

«La început, a făcut Dumnezeu cerul și pământul».

Și a zis Dumnezeu: „Să fie o tărie prin mijlocul apelor și să despartă ape de ape”.

Facerea 1: 1 și 6

De la primele cuvinte, întreaga Carte a Facerii este o carte despre compoziție. Toată existența noastră, dintotdeauna, este urmarea unei gest plastic divin, care a așezat totul în armonie, în echilibru, în coerență. De atunci, de la acel gest primordial, a compune înseamnă, așa cum se spune și în paginile acestei cărți, a face din haos, ordine. Să ne amintim că grecii numeau ordinea „kosmos”. Așadar, urmând acest model cosmic divin, dintr-o materie primă dezordonată, informă, indecisă, confuză, omul poate să facă o lume armonioasă, ordonată de sens și pătrunsă de claritate. Puterea de a compune, descompune și recompu a fost dată minții și sensibilității umane pentru a crea modele, tipare, formule spațiale concentrate ce pot fi înțelese și adaptate oricărui câmp vizual.

A compune înseamnă a elabora o logică superioară în ordinea materiei, a in-forma materia somnolen-

tă, latentă, a o impregna cu sens, cu vectori care să o trezească la viața formelor și să o dinamizeze, conferindu-i nu doar sens plastic, ci și sens spiritual.

A compune înseamnă a trece din ordinea materiei la cea a geometriei printr-o ecluză mentală, printr-o înțelegere, simțire și radiografiere a câmpurilor de forțe ce ne înconjoară, pe care apoi gestul plastic le obiectivează în forme vizibile, palpabile, operaționale.

O demonstrație logică și spectaculoasă, explicit pedagogică, o face, în modul său personal și convingător, profesorul Frigyes König, în paginile acestei cărți. Ni se oferă, astfel, o pertinentă metodă de compunere a imaginii care să ne satisfacă nevoia fundamentală de armonie și echilibru, subliniind ideea că orice compoziție nu e doar un algoritm, ci și un loc de întâlniri tandre sau un câmp de confruntări. Dar e un câmp generat de linii de forță organizate inteligent, asemeni unui joc de șah, a căror armonizare necesită acel efort de abstractizare pe care îl presupune orice gândire artistică adevărată.

Dr. Ramona Novicov

Hieronymus Bosch, *Grădina deliciilor*
(1495-1505), Muzeul Prado, Madrid

De la haos la ordine

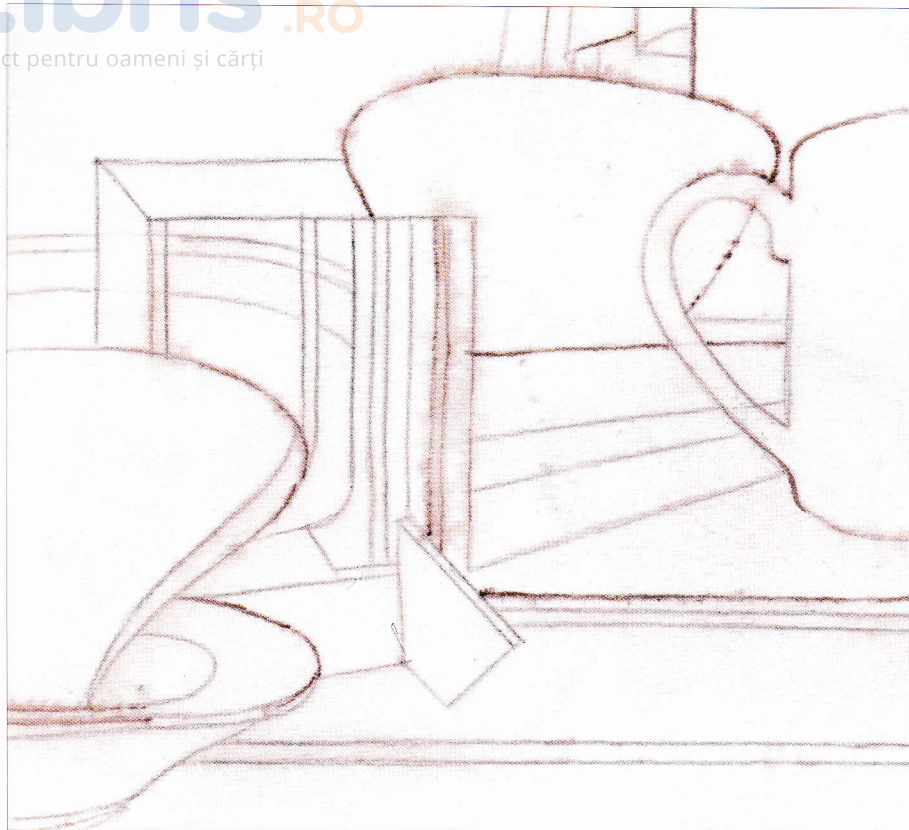

În această imagine se pot observa o multitudine de obiecte așezate în dezordine, pe o masă de bucătărie, rămase în urma unui mic dejun. Într-adevăr, la prima vedere, sesizăm o dezordine, însă această situație a fost generată de acțiunea unor oameni. Nu trebuie să avem capacitățile unui detectiv pentru a trage concluziile impuse de situația dată. În dezordinea, la prima vedere, neplăcută, dar în același timp interesantă, pictorul caută puncte de legătură care pot oferi o nouă perspectivă asupra lucrurilor. De el depinde calea optimă pentru viziunea aleasă: haos sau ordine. Creatorul decide dacă dorește să surprindă apropierea intimă sau să țină la distanță întreg ansamblul compozițional. Contează legătura sentimentală, personală față de obiecte, dar în același timp surse importante de inspirație pot fi și distanțele, proporțiile, situațiile de echilibru.

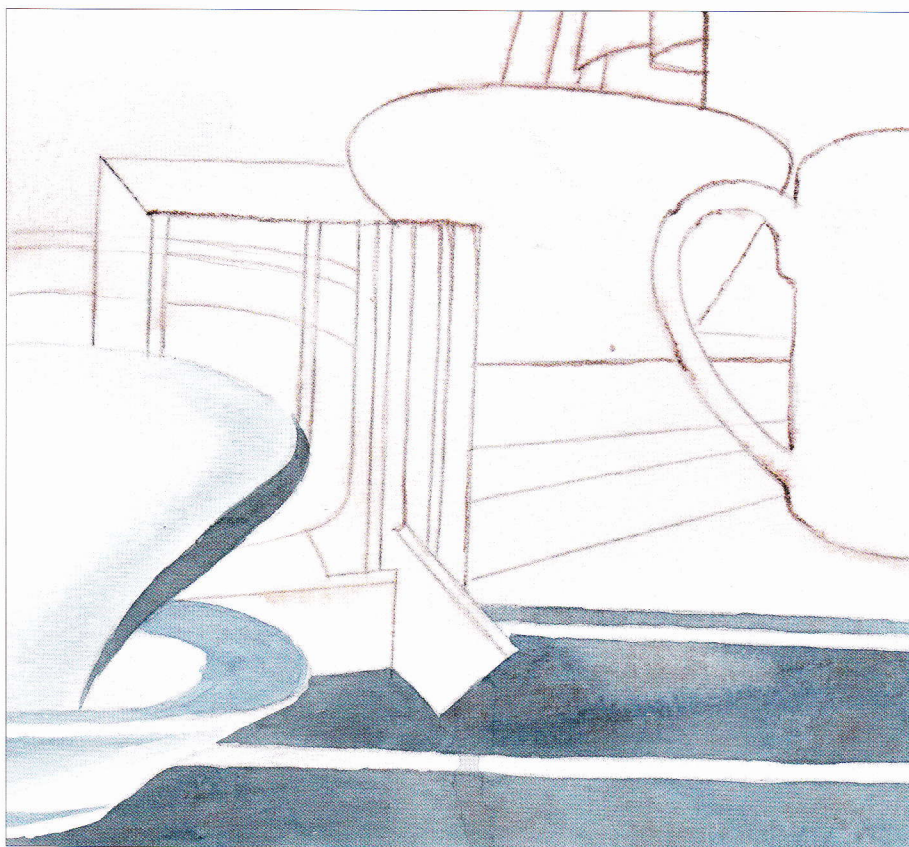
În paginile următoare vom urmări pas cu pas fazele realizării unei compoziții, analizând o natură statică inspirată de o situație similară. Prin urmare, ansamblul unor obiecte așezate în mod haotic a constituit punctul de pornire al compoziției.

În vederea aranjării formelor și detaliilor, am ales o suprafață compozițională pătrată. Pătratul, datorită laturilor egale și unghiurilor drepte, este o formă statică. Marginile picturii formează granița care separă imaginea de ambientul înconjurător. Suprafața izolată trăiește o viață proprie. Majoritatea imaginilor au forme dreptunghiulare, dar, bineînțeles, se pot prezenta și sub alte formate, aspect pe care îl voi prezenta mai târziu. Cele mai multe fotografii au forme dreptunghiulare precum ecranele, monitoarele diferitelor aparate. Poziția suprafeței dreptunghiulare este influențată de decizia noastră, orizontala sugerând o situație statică și calmă, iar verticala, tendința de înălțare.

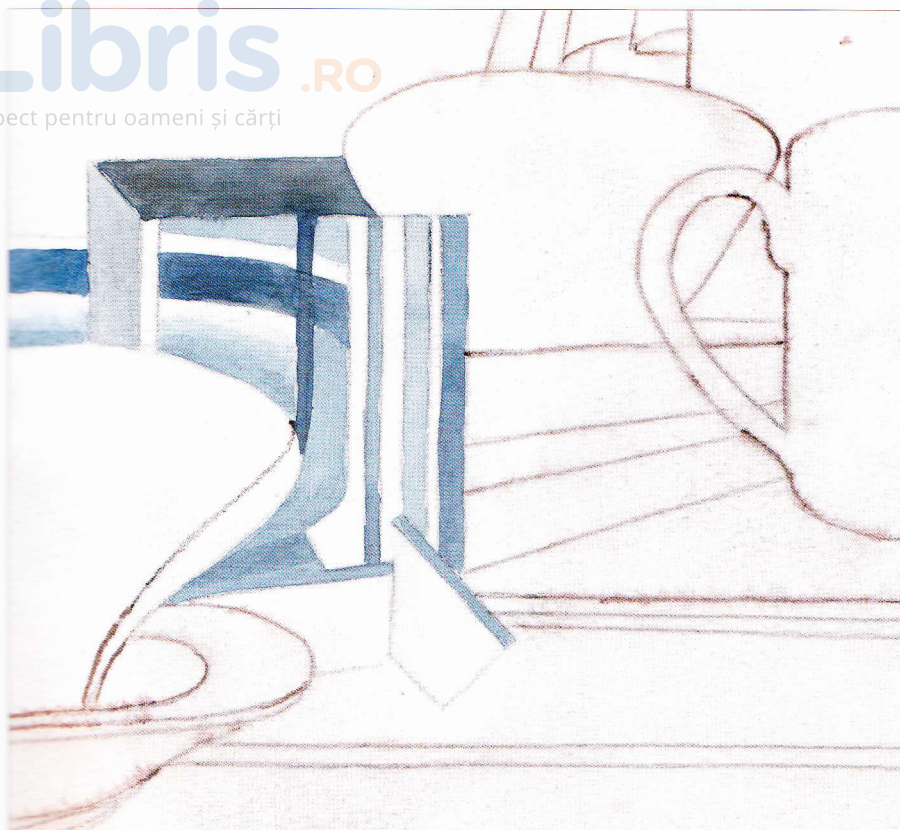
În prima etapă, am desenat structura liniilor de construcție a imaginii. În acest stadiu se pot observa relațiile dintre liniile drepte și cele curbe. Structura imaginii este redată cu ajutorul liniilor, formând o rețea dinamică și ritmică. Ochiul este condus de liniile cu direcții diferite. Însă, din cauza lipsei tonurilor de culoare, formele ce alcătuiesc imaginea dau senzația de plan.

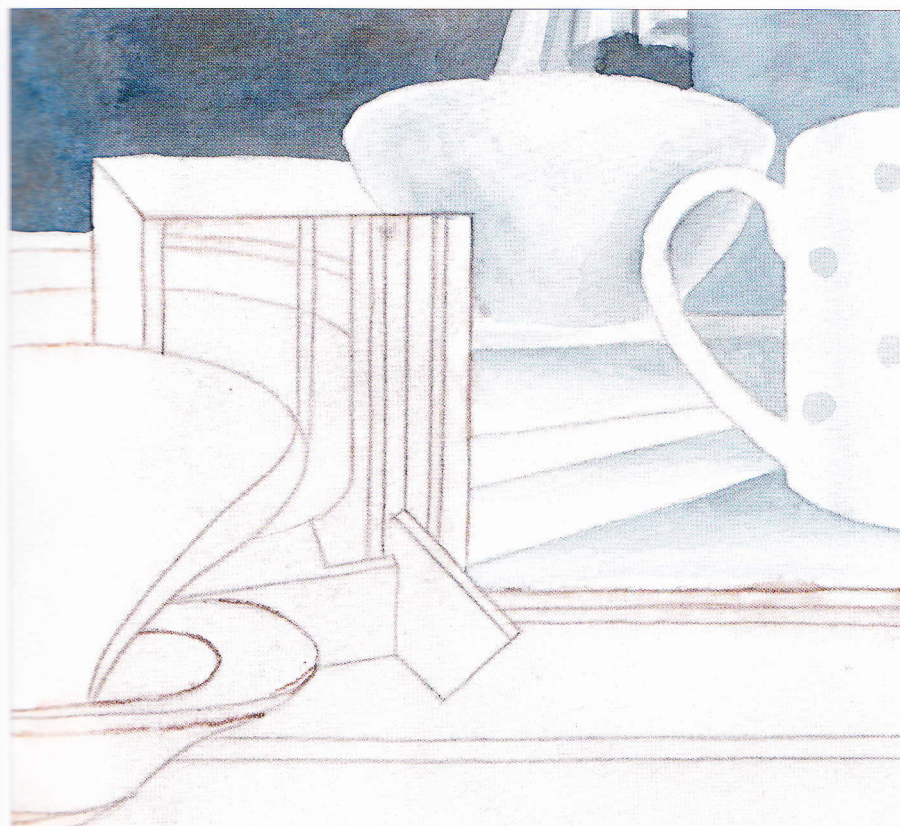
Scopul meu a fost acela de a crea o imagine care sugerează prezența unui spațiu extins. Din acest motiv am împărțit suprafața în trei segmente, prim-plan, plan median și plan secund. În această imagine prim-planul l-am pictat în diferite tonuri.

senat
n-
acest
relații-
și ce-
ginii
lini-
ina-
l este
recții
a lip-
e, for-
ginea

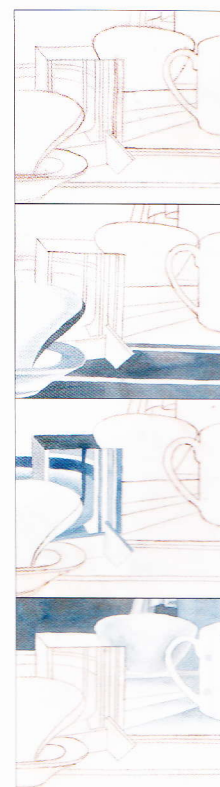
a de
suge-
ațiu
v am
rei
plan
l. În
pla-
rite

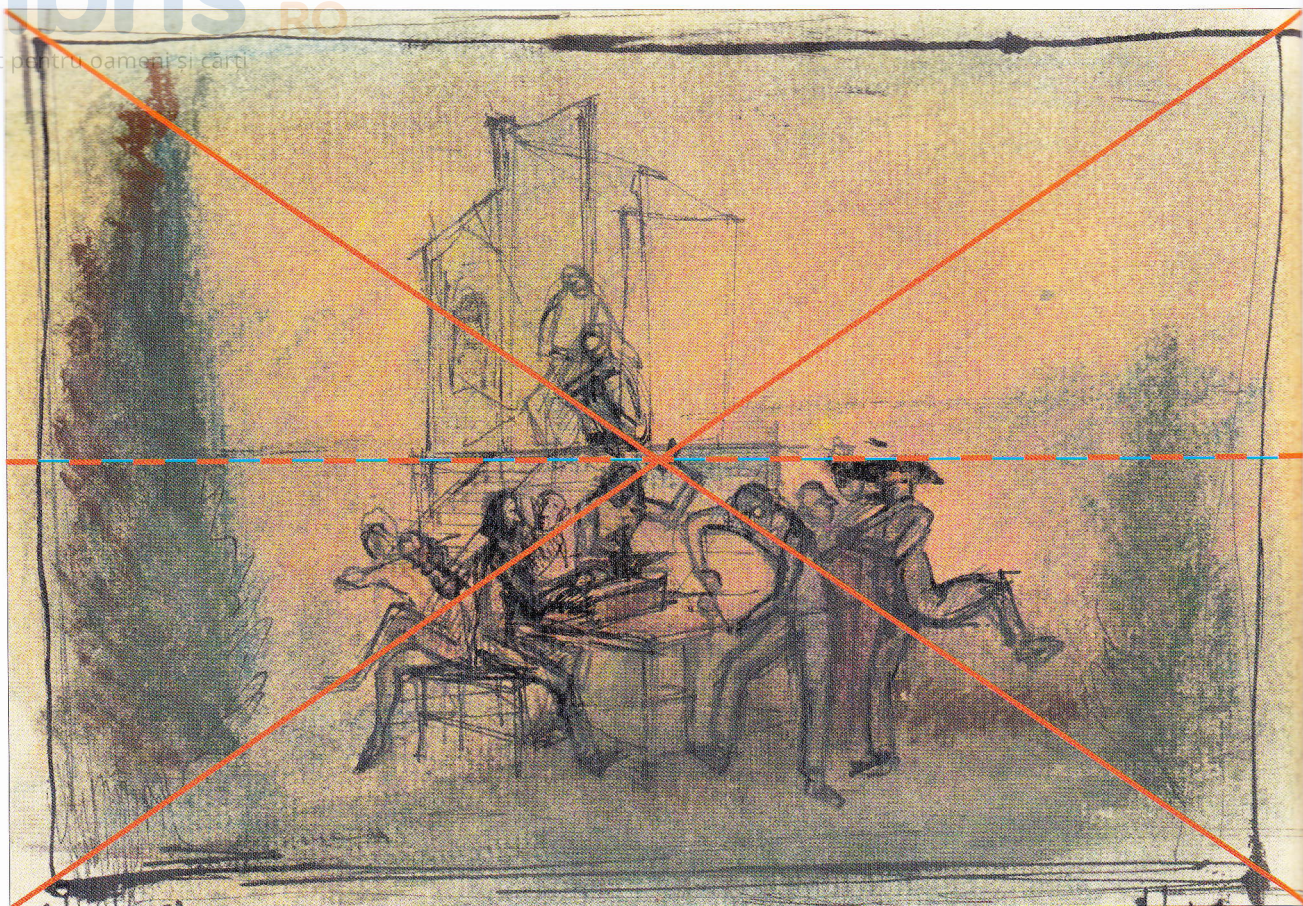

În această imagine am reprezentat obiectele din planul median al suprafeței compoziționale, și anume o cutie transparentă din plastic și o farfurie. Aceste detalii alcătuiesc planul median al imaginii.

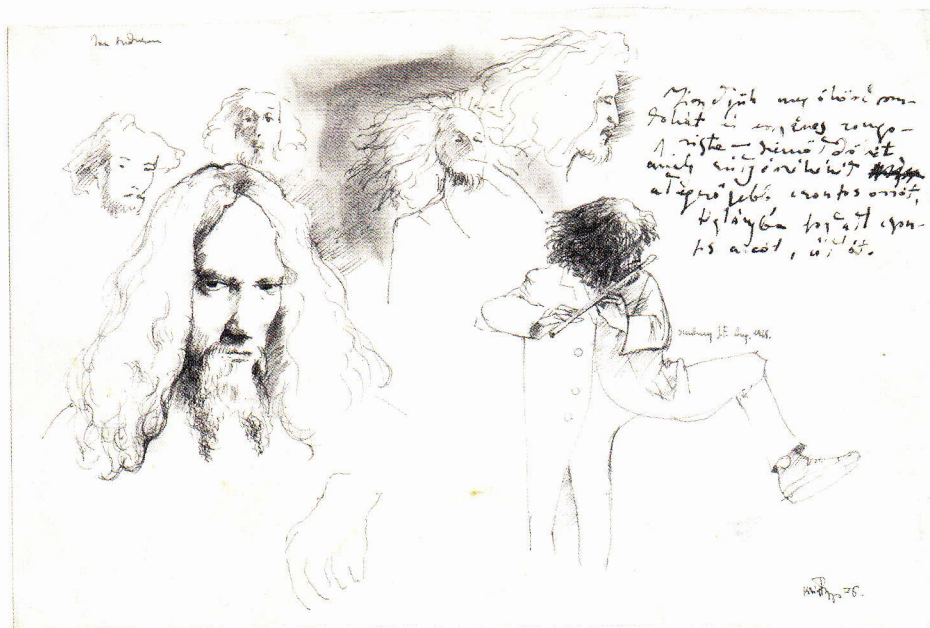

La final am pictat elementele care formează fundalul. În timpul acestui proces am separat trei planuri succesive.

Pentru o compoziție mai echilibrată, am așezat linia de orizont pe axa mediană orizontală a imaginii. Astfel, imaginea emană o stare de liniște, de armonie. Și grupul de muzicieni s-a dispersat puțin. În centrul compoziției se poate observa instrumentistul care, bătând cu ciocănelul în nicovală, stabilește ritmul de bază al muzicii.

Și această compoziție are ca subiect muzicieni. Ei constituie elementele bine conturate ale compoziției. Este foarte important ca fiecare dintre muzicieni să poată fi identificat. Detaliile bine punctate duc la un aspect mai cizelat al lucrării.